

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Som liljan på sin äng

1 Som liljan på sin äng,
som fågeln högt i skyn,
som stjärnan i sin rymd,
så är jag till i dig.
Du mäter alla mina år.
Du räknar mina huvudhår.
Jag växer i din närhets land,
du bär mig i din hand.

4 Som liljan på sin äng
till slut ska vissna ner,
går sommaren mot höst
och dagen lugnt mot kväll.
Men blomman som i vila går
ska snart slå ut i evig vår
och vad som sås i ringhet här
du ger sin blomning där.

J. A. Hellström, Sv Ps 798

Från t f verksamhetsledaren

Sommaren har nu tackat för sig för detta år. För många av oss är det med dysterhet vi accepterar höstens ankomst. Det blir allt mörkare om kvällarna och tjockare kläder måste tas på igen. Men har du upptäckt hur härlig hösten är? Luften är frisk att andas in, det är nu vi får färska grönsaker och frukter och snart skiftar det i träd och på marken prasslar det av löv i sprakande färger. Jag tror det går att välja hur vi ser på och ta emot den annalkande hösten.

Denna höst kommer vi att påbörja en ordentlig utvärdering av föreningen Syskonbandet, för att vi ska se hur vi ska kunna utveckla verksamheten. Det finns olika val att göra i en förening som vår, vad det ska satsas på och i vilken grad.

Val finns att göra överallt och för oss alla och för några dagar sedan hade alla svenska medborgare chansen att vara med i valet av hur vårt land ska styras de närmaste åren. Detta val var stort och viktigt, men det finns också andra val som är viktiga och som än mer påverkar vår vardag och våra liv. Det är många val som vi var och en har framför oss dagligen, ibland av stora och ibland av små slag. Att ha möjligheten att välja, i stora riksdagsval och i små

mindre val, i valet av utbildning, vilken kyrka vi ska gå i, föreningsengagemang, vänner, vilken bok vi ska läsa denna höst, vad vi ska äta idag, det är en ynnest och något för oss att vara tacksamma över även om det ibland känns svårt.

Gud själv har myndigförklarat oss, gett oss möjligheten att välja hur vi vill leva våra liv. Han tvingar sig inte på oss utan tror på oss, tror att vi kan göra bra val. Han har ju till och med gett oss valmöjligheten att blanda in Honom med Hans kärlek i våra liv eller inte.

Somligt önskar vi dock att vi slapp välja och somligt väljer vi faktiskt inte alls. Ingen av oss har valt att födas med, eller senare i livet få, en synskada. Få skulle väl välja att släpa på detta funktionshinder, som är så opraktiskt. Men hur vi utifrån våra förutsättningar i livet väljer i stort som smått, det har vi att välja på och det tror jag kan göra stor skillnad. Vi kan välja att försöka hitta möjligheten och det positiva i en svår situation eller låta det besvärliga stoppa oss helt. Detta på samma sätt som vi kan välja att försöka njuta av det njutbara i hösten och andas in den uppiggande friska luften!

Tina Hanson

Innehåll	sid	Månadens tävling.....	5
Från t f verksamhetsledaren.....	2	-Man får knoga på! Intervju med	
Medlemsnytt	3	Arnold Arrheden.....	5
Ungdomsläger i Stockholm.....	3	Hälsning från styrelsen.....	7
Ansökan till Ansvarsfonden.....	3	Kyrka för alla?.....	8
Framtidstankar från		Friska fläktar från Norge.....	9
framtidsgruppen.....	4	Att inte tappa hoppet.....	10
Medel till lokala grupper.....	4	Till sist.....	11
Din gåva behövs.....	4	Redaktionsruta	12

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Vi hälsar Markus Berggren, Stockholm, och Karin Josefsson, Stoby, välkomna som medlemmar i Syskonbandet!

Ungdomsläger i Stockholm

Äntligen är det dags för ungdomsläger igen med Syskonbandet! Just när de första juleljusen börjat skimra i novembermörkret har du chans att tillsammans med Syskonbandet fira in julen ordentligt i första advent!

Vi kommer bland annat att strosa runt på Skansens område som kommer vara fyllt av julens dofter, ljus och sång i bodar, på gatorna och den gammeldags marknaden. Givetvis hälsar de som vill också på alla djuren och konsert blir det i kyrkan. Kan det bli mer stämning av jul än så?! Logiet blir enkelt, men desto gemytligare då vi bor i Högdalskyrkan på egna medtagna luftmadrasser. Hela helgen kommer att kretsa kring Advent och gemenskap - en maximalt mysig helg som du inte ska missa!

Tid: Den 26-28 november. Vi startar vid 17-tiden på fredag och avslutar vid 14-tiden på söndagen.

Plats: I Stockholm. Bor gör vi i Högdalskyrkan, nära tunnelbanestation, 19 min från Stockholms central.

För vem: För dig som är synskadad ungdom. Om du är ungdom avgör du själv! Ta gärna också med dig en vän. Medlemmar som icke medlemmar är välkomna!

Ledsagare: Vi kommer att ha ledsagare som finns till hands hela tiden.

Känner du någon som skulle passa att vara med som ledsagare så hör gärna av dig!

Pris: Endast 250 kr för hela helgen och då ingår all mat, logi, inträde och lokalresor under helgen!

Din resa till Stockholm: Syskonbandet subventionerar den del av din resa som kostar mer än 500 kr (med max 700 kr). Boka din resa redan nu så du får ett bra pris!

Mer info: Mer ingående information om helgen finner du på hemsidan www.syskonbandet.org. Inbjudan med mer information kommer att gå ut, men om det inte nått dig i mitten av oktober så tveka inte att höra av dig så skickar vi den till dig! Du är välkommen att höra av dig med frågor och anmälan till kansliet. Ring Tina, som tillsammans med Barn- och ungdomsrådet ansvarar för lägret, telefon 08-641 30 95.

Anmälan: Sista dag för anmälan är den 1 november.

RIKTIGT VARMT VÄLKOMMEN!

Nytt datum

för ansökningar till Ansvarsfonden

Nästa ansökningstillfälle ur Ansvarsfonden tidigareläggs! I stället för ordinarie datum den 1 december så är nästa ansökningsdatum i år den 1 november. Detta ger möjlighet för våra unga medlemmar som vill delta i vårt höstarrangemang att vid behov söka bidrag för kostnaderna. Datumet gäller även för andra medlemmar som önskar inlämna en ansökan för aktivitet som inträffar före 1 mars 2011.

Framtidstankar från Framtidsgruppen

Vi som sitter i gruppen är Lars-Ove Arnesson, Tina Hansson och Anita Örum. Vi träffades senast lördagen den 21 augusti på Syskonbandets kansli. Alla var välmående och såg fram emot att få börja arbeta med framtiden för Syskonbandet. Det dök upp många viktiga frågor. En av dessa var att sätta fokus på den kristna tron i vår förening.

En annan fråga var hur vi ska få fler medlemmar. Vi har som förslag att aktivera grupper runt om i vårt avlånga land.

Medlemsträff

Nu i dagarna skall det arrangeras en medlemsträff i Göteborg. Träffarna bygger på gemenskap och utbyte av tankar och erfarenheter. Förslaget är också att om några medlemmar känner sig manade att starta upp en grupp, så ser vi fram mot det och stödjer det.

Vårt mål är att göra föreningen levande för unga och äldre. Vi i framtidsgruppen vill vara lyhörda för det som medlemmarna vill ha i vår förening. Det kommer att finnas en liten kassa för att hjälpa till ekonomiskt om någon vill starta upp en grupp.

SWOT

Framtidsgruppen kommer att arbeta med en metod som heter SWOT. Det betyder att man kartlägger organisationens Styrka, Svagheter, Hot och Möjligheter. Efter kartläggningen ska framtidsgruppen arbeta målinriktat med att utveckla den kristna föreningen för synskadade.

Vi skall utveckla föreningen med bra aktiviteter, det är viktigt att få fler medlemmar och att medlemmarna – unga och äldre – känner sig delaktiga i vårt arbete.

Väl mött!

Vid pennan

Anita Örum

Medel till lokala grupper

Vid AU:s (arbetsutskottet) senaste möte beslutades att lokala grupper nu under hösten har medel att tillgå på upp till 5 000 kronor. Är ni några som vill starta upp Syskonbandsträffar för dem som bor i en viss stad eller trakt så kan ni alltså få eventuella kostnader betalda av Syskonbandet. Hör av dig till kansliet för mer information.

Din gåva behövs

Genom människors engagemang och Guds omsorg har Syskonbandet välsignats fantastiskt genom åren och klarat sig bra genom ekonomiska kriser som varit. En outtömlig skattkista har dock inte heller vi utan pengar behöver hela tiden komma in för att vi ska kunna fortsätta anordna arrangemang, ha ett kansli, ha anställd personal, hjälpa våra systerföreningar i Afrika, ge ut en tidning. I år har givandet till Syskonbandet varit lågt, men detta kan du kanske vara med och ändra på!

Till denna tidning bifogas ett inbetalningskort. Med detta kan du ge en liten eller stor gåva till Syskonbandet och på så vis vara delaktig i vår verksamhet! Varje peng behövs nämligen och hanteras väl till största nytta i vår förening. Vi har några medlemmar och församlingar som kontinuerligt

ger en gåva till Syskonbandet, vilket är värdefullt så stort tack till er! Kan-
ske vore detta något också för dig
som läser detta, att ge regelbundet
varje månad? Förutom genom inbe-
telningskortet går det lika bra att sät-
ta in en summa på plusgiro 36449-7.
Skriv att det är en gåva. Stort tack på
förhand!

Tina Hanson,
på hela Syskonbandets vägnar

Månadens tävling

Vinnare i sommartipset, som var in-
fört i Syskonbandet nr 6-7, blev Ma-
deleine Oscarsson i Göteborg. Grat-
tis säger vi och skickar "Jesusböner"
av Wilfred Stinissen till henne.

Nu är det dags för en ny tävling,
och den här gången gäller det att
vara kreativ. "Syskonbandet" är ju ett
begrepp vi alla är bekanta med. Som
ord är det långt och sammansatt och
har ganska många bokstäver. Nu är
frågan: hur många ord kan man göra
av bokstäverna om man flyttar om
dem lite?

Reglerna är enkla: Bilda så många
ord som möjligt. Bokstäverna i det
nya ordet måste återfinnas i *Syskon-
bandet*. Varje bokstav får bara an-
vändas en gång i varje nytt ord. Men
tänk på att till exempel bokstaven s
finns med ett par gånger, man kan
alltså bilda ord som kyss, tass och så
vidare. Den som hittar flest ord vin-
ner!

Lösningen vill jag ha endera via e-
post till adressen:
redaktion@syskonbandet.org eller på
papper i svart eller punktskrift till
adress: Syskonbandet, c/o Arnesson,
Trinde backe 1, 424 70 Olofstorp.
Vinnaren får Ylva Eggehorns bok

"Kryddad olja", en bok om kvinnor i
Bibeln, inläst av författaren. Svaret
vill vi ha senast den 31 oktober.
Lycka till!

-Man får knoga på!

**-Man kan nog inte göra så mycket
mer än man redan gör, man får
knoga på och göra sitt bästa.**

**Det säger Arnold Arrheden, på
1970-talet ordförande i Syskon-
bandet, apropå hur föreningen ar-
betar idag.**

Om man rört sig i
"syskonbandskretsar" ett antal år
finns det vissa personer man förvän-
tar sig ska dyka upp i vissa situatio-
ner, till exempel då det är årsmötes-
dags. Ett par som inte kom till Var-
berg och årsmötet i våras var Arnold
och Lillian Arrheden. Därför ringde
jag upp Arnold en dag och frågade
hur det var. Det visade sig att fränsett
en bältros som drar ut på tiden, så
var det bra och det var inte alls sjuk-
dom eller liknande som hållit paret
borta från årsmötet, utan de höll helt
enkelt på att flytta då. Och inte till nå-
got äldreboende eller så (Arnold är ju
bara 90+) utan till en annan lägenhet,
ganska nära där de bott tidigare. Hu-
set de bott i fram till i maj var byggt
någon gång på 1960- eller 70-talet,
men kommunen tyckte det var bättre
att riva det än att reparera. De senas-
te åren har många av lägenheterna
hyrts ut till flyktingar och på slutet var
det bara Arrhedens kvar av de gamla
hyresgästerna. Och då flyktingarna
inte längre skulle bo kvar valde man
alltså att riva huset istället för att rus-
ta upp.

Lägenheten makarna har nu är enligt Arnold lite större än den tidigare, men är sämre utrustad då det gäller skåp och förvaringsmöjligheter. Men man har fått en solig balkong, vilket de är mycket glada över.

Lästips?

Arnold förestod under många år det bibliotek med talböcker Syskonbandet hade. Han erkänner att en del av de kartonger som han inte vet var han ska göra av nu, och som bidrar till att han saknar förvaringsmöjligheterna, innehåller just kassetböcker. När vi är inne på ämnet böcker får han frågan om han har några aktuella lästips. Där ber han att få återkomma, men kan ändå tipsa om en biografi över Jussi Björling han precis läst.

Medlem över 50 år

Arnold är till åren en av Syskonbandets äldre medlemmar, men han är också en av dem som varit medlem längst. Han kan inte ange exakt tidpunkt, men det var någon gång på 1950-talet han blev medlem. Och

även om han inte minns precis när, så minns han sammanhanget, det var i samband med en gudstjänst i Gävle där Syskonbandet var på besök. Han och hans dåvarande hustru besökte det och gick med som medlemmar båda två.

Jag frågar om skillnader i Syskonbandet då och nu och Arnold menar att då var det mer centraliserat till Stockholm. En annan sak som han tycker är bättre nu är att man har lyckats få fler yngre medlemmar. Jag undrar om det är något speciellt han som gammal föreningsordförande tycker man borde satsa på, men han svarar att man kan nog inte göra så mycket mer än man redan gör; "det viktiga är att knoga på" säger han.

Annorlunda samhälle

Så påpekar han att inte bara samhället förändrats under de senaste 50 åren, det finns många skillnader i kyrkorna, framför allt frikyrkorna, då och nu. Då var många av frikyrkosamfundena stora, idag har de flesta krympt och en del har slagits samman. Många frikyrkomedlemmar är också äldre och det är inte alldeles enkelt att få nya medlemmar. Så i det perspektivet menar han att Syskonbandet ändå gör så gott man kan och så påpekar han att Syskonbandets insats i missionen är förhållandevis stor med tanke på hur liten föreningen ändå är.

-Jag minns att vi tyckte vi var djärva när vi tog beslutet att underhålla en missionär, nu arbetar man i tre länder, säger han.

Text: Kerstin Arnesson

Foto: Kerstin Olsson

Syskonbandets styrelse en solig dag i Stockholm. Från vänster: David Lindberg, Eva Fridh, Erik Bondesson, Lena Johansson, Sture Lyreskog, Anita Örum och Eva Backman. Foto: Tina Hanson

Hälsning från styrelsen

I skrivande stund så kan man bara konstatera att hösten tycks ha kommit på allvar till oss, det blåser kallt och det regnar. Efter den sköna och varma sommar vi haft här i norr, och som gick alldeles för fort, är det tydligt att man glömmet så lätt bort att vädret och årstiderna skiftar.

Den 2 juli hade den nyvalda styrelsen i Syskonbandet sitt första sammanträde på kansliet. En varm och härlig dag, som kanske var mer lämpad för att vara ute och njuta av solen. Vid detta tillfälle så gällde en av våra diskussioner ekonomin i föreningen. Vad man kan konstatera är att insamlade medel till mission och verksamheten ligger en bra bit under budgeten som togs på årsmötet.

Vidare så togs frågan om en missionsgrupp upp. Den kommer att bestå av fyra personer. Den är fortfarande inte riktigt klar, förutom att Eva Fridh är den sammankallande.

Framtidsgruppen i Syskonbandet har också träffats och börjat sitt arbete, där en av frågorna är hur man kan bilda eller inspirera för lokala grupper. Man kommer även att påbörja ett arbete om utvärdering av Syskonbandets verksamhet, vilket jag tror blir mycket givande.

Detta var ett litet axplock av vad som just nu pågår i arbetet inom styrelsen. Vi får säkert tillfälle att återkomma med lite mer av vad som händer i vårt arbete. Nu kommer jag dock att inom några dygn tillsammans med min fru åka iväg till ett av vår längtans mål, nämligen Zanzibar där vi kommer att vara i cirka sex veckor. Alltså kommer vi att förlänga sommaren, vilket jag skulle önska att ni alla fick göra.

Allt gott och all välsignelse önskar jag till alla.

David Lindberg
ordförande

En kyrka för alla?

Den 7 oktober blir det en konferensdag i London med temat "The Enabling Church", vilket kan översättas "Kyrkan som gör det möjligt". Sedan några år finns ett samarbete mellan olika kristna organisationer som arbetar med och för funktionshindrade. Benämningen på detta samarbete är Churches for All, det vill säga Kyrkor för Alla. Konferensen i London är ett led i detta sammanhang och arrangeras tillsammans med det kristna mediaföretaget Premier. Vår systerorganisation i England, Torch Trust, är en mycket aktiv part i Churches for All. Varje söndag klockan 17.00 har man ett eget program på Premier Christian Radio, som ofta tar upp frågeställningar kring funktionshindrade i kyrka och samhälle. Programmet heter Insight och leds av Marilyn Baker.

I England är lagstiftningen kring tillgänglighet mycket mer förpliktande än hos oss. Det medför att också kyrkorna har ett allmänt starkare tryck att vara tillgängliga för alla vad gäller lokaler, information och möjlighet för alla att förstå. Att förstå vad som sägs i kyrkan och innebörden i symboler är en mycket viktig aspekt.

Nu är det inte så, att frågor kring en tillgänglig kyrka är bortglömda i Sverige. Det finns faktiskt en skrift från Sveriges Kristna Råd som heter "En Kyrka för alla - Ett policydokument kring kyrkornas arbete med frågor om funktionshinder". Detta dokument utarbetades under perioden 2005-2007 och utkom 2008. Det är utarbetat av Föreningen Furuboda tillsammans med en arbetsgrupp med representanter från de olika kyrkofamiljerna i Sveriges Kristna Råd.

Skriften kan laddas ner från www.skr.org och är mycket läsvärd. Här finns inte de konkreta råden kring olika funktionshinder utan mer övergripande synpunkter. Intressant är bakgrunden kring kristen teologi och människosyn.

Jag har funderat på om frågorna kring hur det fungerar i det lokala kristna sammanhanget är något som intresserar och direkt berör Syskonbandets medlemmar. Tidigare var det mycket vanligt att vi samtalande om hur vi hade det hemma i församlingen. Några kunde berätta om en fungerande gemenskap och att man fick hjälp att komma till gudstjänsterna. Andra upplevde att man sällan kom iväg till kyrkan, och när det blev av fick man ofta sitta ensam i sin bänk. Vid kyrkkaffet blev man placerad vid ett bord, men ingen annan kom dit. Också frågorna kring helande kom ofta upp. Jag vill inte hävda att dessa frågor inte alls diskuteras numera, men det är helt klart mer sällan nu än då.

I den bästa av världar har allt blivit bättre. Men åtminstone delvis kan det vara så, att rätt många av våra medlemmar inte alls eller väldigt sällan finns med i ett lokalt kristet sammanhang. För ett tag sedan samåkade jag färdtjänst med en medlem som på några sekunder uttryckte att vi borde bilda nätverk för att hjälpa varandra att hitta en församling där vi bor. Hon funderade också på hur det var för synskadade i vissa karismatiska kretsar, där frågor kring helande är levande och praktiserar.

Från Syskonbandets norska systerorganisation, KABB, gick det nyligen ut ett mail med frågan hur vi synska-

dade blev bemötta med tanke på synen på helande i församlingen.

Nu måste jag också förmedla en helt annan synpunkt som innebär att, om jag har en fungerande kristen gemenskap, så behöver jag inte Syskonbandet. För somliga av oss som är medlemmar kan det bli för mycket att mer aktivt engagera sig. Men jag hoppas på fler mötesplatser, både kring rent praktiska frågor men inte minst vad mötet med Jesus Kristus innebär för just dig och mig.

Om du vill vidga perspektiven genom att läsa och lyssna om vad som händer i England, så finns www.torchtrust.org med länkar till Churches for All och till det nämnda radioprogrammet Insight.

Med hoppfulla hösthälsningar från
Lars-Ove Arnesson

Friska fläktar från Norge

Så sitter jag nu igen vid min dator och tankarna går till vad jag upplevt denna sommar. Mycket underbart har jag fått vara med om, jag har bland annat varit på bibelvecka i Norge.

Så inleder Rut Ekström ett brev till Syskonbandet och fortsätter så här:

Min ungdomsväninna från Helsingforsstiden har hämtat mig här i Haverdal och så har vi åkt till hennes hus i Oslo. Där hade jag fina dagar och hann bland annat plocka fyra liter hallon i hennes trädgård. Så åkte vi ner till hennes sommarstuga i Sörlandet där vi var en hel vecka. Min leddarhund Nadja var med och eftersom Majs stuga är så nära havet så smet hon ner ibland och tog sig ett dopp.

Sen styrde vi kosan uppåt igen och denna gång till Jövik där jag fick uppleva en helt underbar "Bibeluke på Midtun", ett semesterhem för synskadade. Veckan inleddes med middag och på kvällen vid samlingen fick vi presentera oss för varandra. Janne Vestermo, som är eldsjelen på Midtun, läste ur Romarbrevet 8: Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? John Milan, som höll bibelstudierna den här veckan, läste om Kornelius i Apostlagärningarna 10.

Vi hade ett bibelstudie på förmiddagen och ett på kvällen. Varje morgon hade vi morgonandakt, vilken vi gäster turades om att leda. Det blev väldigt bönemöten, där flera vittnade och sjöng. Sista dagen hade vi gudstjänst med nattvard, där en av gästerna predikade.

Där fanns också tid insatt för samvaro. Jag gick ut på promenader med Nadja och så småningom lärde vi oss lite vägar och vågade oss ut på lite längre turer. Det var fina dagar och jag känner att jag fick uppleva väldigt mycket både andligt och lekamligt. Hälsningar till er alla från

Rut Ekström

Rut Ekström med ledsagare och leddarhund på Hönofärjan, på väg till en av sommarens begivenheter. Foto: Kerstin Olsson

Malaki 3:14-17

Ni har sagt: "Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad har vi för nytta av att rätta oss efter vad han har befallt och gå i säck och aska inför Herren Sebaot? Nej, nu är det de fräcka vi skall prisa lyckliga: de handlar orätt men frodas ändå, de klarar sig fast de sätter Gud på prov!" Så har de som fruktar Herren talat sinsemellan. Men Herren har lyssnat uppmärksamt och låtit göra en förteckning, för att ingen som fruktar Herren och aktar hans namn skall glömmas. Den dag jag griper in, säger Herren Sebaot, skall de vara min dyrbara egendom. Jag skall måna om dem som en far månar om den son som tjänar honom.

Att inte tappa hoppet

Betraktelsen den den här gången är skriven av Narola Olsson och handlar om att våga stå för det goda och inte ge upp.

Narola är född i Nagaland i nordvästra Indien. Hon har växt upp i Solna, men under tre år bodde hon i Tanzania och gick på Svenska skolan där då hennes föräldrar, Kerstin och Enar Olsson, jobbade som missionärer.

Narolas missionskallelse har vuxit fram under många år och hon har gjort kortare insatser i bland annat Etiopien, Indien, Uganda, Ryssland och Filippinerna.

I Syskonbandet känner vi Narola som en mycket uppskattad ledsa-

gare, som ofta har hjälpt till vid årsmöten, kurser och ungdomshelger.

Som en del av er vet så håller jag som bäst på att förbereda mig för att flytta till Indien. Jag kommer att arbeta tillsammans med den amerikanska missionsorganisation International Justice Mission (IJM), vars huvudriktning är att hjälpa individer i olika rättsliga frågor. Det kan handla om allt från änkors rättigheter, marktvister eller om barn som blir utnyttjade. Just mina arbetsuppgifter kommer att handla om att hjälpa individer som har befunnit sig i prostitution. Som vi alla förstår så är detta ett oändligt arbete och det är lätt att tappa hoppet om en bättre värld.

I Malaki 3:14-15 talas det om Israels folk som har givit upp och ifrågasätter om det verkligen hjälper att tjäna Herren och arbeta för rättvisa. Precis som folket på den tiden kan vi konstatera att de ogudaktiga uppmuntras och de som gör orätt ofta slipper undan. I Indien är prostitution ett mycket stort problem. Miljontals män, kvinnor och barn befinner sig i prostitution och ytterligare miljontals människor skor sig på denna verksamhet. Vi vet också att många av dessa aldrig kommer att få hjälp eller att förövarna kommer ställas inför rätta. Även i dagens värld är det lätt att förlora hoppet och ifrågasätta om det verkligen tjänar någonting till att arbeta för Guds rike och rättvisa.

Tack och lov så slutar inte Malaki där, utan i de följande verserna ges vi än en gång ett löfte om att Gud är rättvis och att Han ska segra till slut. I vers 16 talas det om hur de som fruktade Herren talade med varandra. Det verkar som att de som fortfarande höll fast vid sin tro beslutade sig för att gå ihop och kämpa för rättvisa. Och för säkerhets skull skrevs en förteckning över de samlade. Denna vers talar om hopp till mig, att trots en hopplös värld så har det alltid funnits människor som satt sitt hopp till Herren. Vi vet också att detta hopp inte är förgäves, för i vers 17 säger Gud själv att dessa ska vara hans dyrbara egendom. Om vi sätter vårt hopp till Herren och om vi är villiga att gå samman för att arbeta för rättvisa, säger Guds eget ord att vi är hans dyrbara egendom. Vers 17 talar också om att Gud en dag ska gripa in i vår värld, att det ska bli ett slut på all

orättvisa.

Vilket hopp denna vers ger oss! Den ger oss inte bara uppmuntran i vår dagliga kamp för rättvisa, utan den talar också om en slutlig dag då allt ska ställas till rätta och den utsatte ska få upprättelse. Det är med detta hopp vi alla kan fortsätta kämpa för Guds rikes utbredning.

Narola Olsson

Fotnot:

Den som vill följa Narolas arbete kan läsa mer på xanga.com/narola

Narola medverkar i en kristen kampanj i Assam i nordöstra Indien i februari 2009. Foto: Kerstin Olsson

Till sist

Ibland tänker jag på ett uttryck som ständigt återkom i den gamla tv-serien Lorry: Det är mycket nu!

För oss som har skolbarn är det mycket när en ny termin startar. Det är nya scheman med nya tider och så alla dessa olika aktiviteter som ska passas in. Där är föräldramöten och så är det dags att ta nya tag i församlingen. Även om vi är så lyckligt lottade att vi har gudstjänster även på sommaren så har kyrkoråd och annat haft sommarledigt, men nu är det dags att ta nya tag där också.

För familjen Arnesson innebär denna höst vissa omställningar. Vår Jesper har blivit så gammal att det är dags för högskola och Stockholm, det vill säga nu har vi bara två barn boende hemma. Men innan vi landat där har det varit mycket aktivitet med bostadsletande, packande och flyttande.

I Syskonbandet har det hänt en hel del under sommaren, i förra numret rapporterade vi ju från såväl Taizé, Piteå som Hönö. Och i det här numret har vi fått korta rapporter från så-

väl styrelse som framtidsgrupp, vilka båda träffats under sommaren. Men nu är det dags att se framåt! De yngre kan se fram emot att träffas i slutet av november för en helg tillsammans. För dem som vill långtidsplanera vill jag tipsa om Nordisk konferens i Finland i oktober nästa år. Anita Örum och Tina Hanson var i september på en konferensgård i Onnela, två mil utanför Helsingfors, och planerade med representanter från de andra nordiska länderna om konferensen. Förra året var ju en del av oss på en liknande konferens i Danmark, och två år tidigare sågs vi i Värmland.

Anita har berättat att platsen där man ska träffas är en fin kursgård med vacker natur runt omkring. Mer om detta kommer Tina att skriva i kommande nummer.

Som vanligt får ni gärna höra av er med tips om vad ni vill läsa i tidningen. Jag tar också gärna emot lästips eller några korta rader från olika medlemmar. Allt gott och på återhörande i oktober!

Kerstin Arnesson

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. September 2010.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr. 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).

Telefon, kansli 08-641 30 45, 641 30 95, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552